

קשורה למעשה למערב בארץ חושים גלויים ונסתרים, כגון בשטח המודיעין. קשר שני: כל ארבע המדינות חוששות מפני עליית הלאומנות הערבית. חשב חוש ש מפני התפשטות מצריים ורומה, לאורך הנילוס, ומפני תעמולת-השינוא של ראיו קאהיר בקרב המיעוט המוסלמי בדרום ה' מדינה. תורכיה מסוכסכת עם סוריה, התר בעת לעצמה את חבל איסקנדרון. פרס ח' ש' ש מפני עיראק.

קשר שלישי: בשלוש המדינות שולטים מישטרים דיקטטורים-ריאקציוניים של שיכ' בת פיאודלים קטנטנה, החוששים מפני מהפכה חברתית, בנוסח מוסקבה או קאהיר. בחשב קיימת דיקטטורה רקובה של הקיסר, החושש בכל יום מפני הפיכה צבאית. בפרט קיימת דיקטטורה של השאה, העושה מאמ' צים נואשים לחולל רפורמה כלשהי, לפני שתפרוץ מהפכה לאומית או קומוניסטית. בתורכיה קיימת דיקטטורה צבאית בהסחאה אזורית.

שתי חתונות. אחרי שברית-המרכז (תורכיה-פרס-פאקיסטאן) הפכה לפיקציה, עם יציאת עיראק וירידת ההשפעה הבריטית, הפכה הברית המרובעת, הבלתי-רישמית, לי' בסיס המדיניות האמריקאית במרחב. אולם באותה שעה אין אמריקה רוצה להפקיר את המחנה הלאומני הערבי, בהנה' גת עבר אל-נאצר, או את מחנה המלכים הערביים הפרו-ערביים. מסיבות אלה, דוא' גת גם ארצות-הברית להשאיר ברית זו בי' מצב בלתי-רישמי ואסוף-שתיקה. הדבר מאפי' שר לה לרקוד על שתי חתונות. בשביל ממשלת ישראל, זהו הישג ניכר. הברית עומדת על יסודות איתנים — כל עוד יחזיקו מעמד המישטרים הרעועים ה' חברים בו.

המשק

יקר מפי

אני חושש מפני היוונים, כאשר הם מביאים מתנות... (המשורר חי' רומאי וירגיליוס)

אסור לפקיד גלות מה נעשה מאחורי הקלעים של משרדי הממשלה. כי כל גילוי כזה כסוף לחוק בטחון המדינה. אולם גם במישט של דיקטטורה או דמוקטטורה, מתגלים סודות רבים. הגורם הקלאסי לכך: המלחמה הפנימית בין גילויי השלטון עצמם, המבקשים להרוס זה את זה. אחד האנשים המגלמים מציאות זו בישר' ראל הוא שבתי (סאבי) טבת. טבת כבר זכה למוניטין (ולנויפה רישמית של בית' המשפט העליון) כדובר נעריה-חצר. מזה שנים לא מירס מילה שיכלה להתפרש כביקורת על כת זו, החל בשמעון פרס וכלה בעמס בן-גוריון. אולם, גם איש כמו טבת אינו רוצה להיחשב כמלח-רפינכה, אלא כעמנואי נועי, הלוחם בשררה. רצון זה משתלב יפה עם

תגלית היסטורית: תמונה של פרן אלפרד דרייפוס, שלא פורסמה עד כה. היא מראה את הסרן היהודי המפורסם, שדרגותיו חוסרו מכתפיותיו, יוצא מאר' למ' בתי-המשפט הצבאי, בין שתי שורות חיילים.

אחרים, כמו הלורד רוטשילד, מציעים למדי' נה מתנות-חינם, כגון טלביזיה.

עתונות

האיש שלא היה

כל תיאור שנמסר על המאבק המשפטי של שלום שטרקס, נגד הסגרתו לישראל, לא פסח גם על אחיה, עובדיה שטרקס. האח הבכור, שזורה-זקן והענגבל, בילה ליד שערי כלא בריקסטון כמעט אותו זמן שהאח הצעיר בילה בין חומות-הכלא. איש לא העלה על הדעת, כי עוד בטרם יגיע שלום שטרקס בליחי מישמר ישראל ללוד, יחכה לו שם עובדיה. אולם, הוא היה שם. תחילה ניסה להכחיש את זהותו, אך ל' אחר שהתעונואים ביקשוהו שיראה להם תערי' דוח, הסתובב והחל מתפלל תפילת-מינחת. אך דחקא דבר זה, נתן פתח להשערה, ש' אכן הוא משתייך לשבט שטרקס. לעתונאים תפילה. כתב ידיעות אחרונות יוחנן לחב' הציע לו טרמפ במכוניתו, מירסם למחרת עמוד שלם על הנסיעה, ועל סיפוריו. הסיפור עורר סערה במערכת מעריב, כי כתבו היה אף הוא בגמל התעוטה, וגם ראה את האיש המזוקן שהתפלל. איתו כתב שימש עד לפני זמן קצר כשליח מעריב בלונדון ושלח ארצה כתבות רבות על ה' אחים שטרקס. ניתן היה לצפות, שדחקא הוא יהיה זה שיגלה מיד את זהותו האמיתית של המתפלל המזוקן. כאשר לא עשה זאת, התעורר מיד החשד בלב עורכיו, שנגז' בלונדון כפי שנוהגים רוב הכתבים ה' ישראלים בחו'ל: הסתפק בהעתקת חומר מן העתונות המקומית, לא טרח לאספו בעצמו. עורכיו מעריב יכלו להתעלם מן הכשלון, אך תחושת העלבון לא הניחה להם. הם פירסמו למחרת הודעה, כי אין כל בטחון שאמנם נמצא עובדיה שטרקס בישראל. האיש שצחק יותר מכל היה עובדיה שטרקס, המתגורר אצל אביו, בירושלים.

אבני דרך

סוד גלוי הוא, ששרה-חינוך-התרבות ה' אמיתי אינו אבא אבן, אלא משנהו, עמי אסף, העושה את כל העבודה המעשית ב' משרד.

באשר לאבן עצמו, אין הוא רואה את משרתו הנוכחית בבחינת אבן שאין לה הופכין, מנסה בכל הזדמנות לכבוש עמדות' כוח, להחזיר לדעת-הקהל הכרה ברורה כי אין יורש טבעי ממנו לגולדה מאיר. כך הפך את שליחותו בארצות-הברית מטעם ה' "בונדס" לעין מסע-תעמולה-עצמית, ולא דחקא על רקע חינוך ותרבות.

הידיעה נגזרה. המסע הופסק באופן פתאמי משנודש אבן לחזור ארצה, ליום אחד, כדי להצביע בעניין חינוכי-תרבותי — כע הממשל הצבאי (ראה לעיל). אולם גם (חמשך ממוד 6)

בשוק החופשי, עלה בהרבה על 50 מיליון לירות ישראליות.

אולם ממשלת ישראל לא לקחה את ה' מתנה. בתיכוכו הישיר של לוי אשכול, ואחרי שאפילו הצעת סולל בונה נדחתה עלידו בזעף, הועברה כל המתנה האדירה הזאת לידי של המיליונר היהודי-האנגלי סר אייזיק חלפסון, הנדבן הידוע. חלפסון עצמו השקיע בעסק בסך-הכל מאה אלף לירות שטרלינג! רוצה נקי מאד. כך נולדה חברת פ9, אשר אייזיק חלפסון ממלא בה תפקיד מרכזי. כמה משלם האזרח הישראלי לחברה זו?

מחיר הדלק בארץ נקבע אוטומטית. ה' שיטה, שנבקעה עוד בימי המנדט: מחיר הדלק המזוקק על פי ערכו בעיר-הנפט הפרסית עבאדאן, בחוספת ההובלה הימית דרך תעלת-סואץ.

הדבר מצלצל כיום כבדיחה. הדלק הנזרך בישראל מובא למעשה עלידי ממשלת יש' ראל עצמה. הוא מובל, בדרך הים, לאילת, ומשם בצינור לחיפה. בחיפה עובר הוא את תהליכי הוויקוק. אבל המזויר נקבע כאילו מוויקוק הדלק בפרס, כאילו הוא עובר דרך תעלת-סואץ (שמי-המעבר בה הם עצר' מים), וכאילו ביוזמת חברה בינלאומית.

במלים אחרות: האזרח אינו משלם את המחיר האמיתי של הדלק, אלא מחיר סיק' טיבי לגמרי. ההפרש נכנס ישר לכיסו חב' רות-הנפט — פ9, דלק ועוד.

אולם גם בכך לא די. נוסף על רוח' עצום זה מקבלות החברות רוח' קבוע, בסך 7.5% אחוז לפחות, על הוצאות ה' שיווק. משכורתו של פקיד בכיר בארץ, למשל, מגיעה ל-2200 ל"י נטו לחודש. ה' רוח' מחושב אוטומטית על הוצאות מנוספות אלה, לפי שיטת הקוויט-פלוס.

כמה עולה כל זה לאזרח? לפי אומדן זהיר הרחיחו חברות-הנפט בשנה האחרונה רוח' נקי בסך 15 מיליון ל"י. חברת פ9 הרחיפה קרוב ממחצית סכום זה. במלים אחרות: בשנה אחת מרוויחים חלפסון ושות' פי עשר מכל השקעתם המעשית!

דלק למחשבה. אייזיק חלפסון נודע בבריטניה, כמו חבר-לשעבר סידני סטאנלי, בזכות כשרונו המפליא להשפיע על שרים ועל פקידים בכירים — העוזרים לו ל' הרחיח מיליונים איין-ספור.

גיראה, כי כשרון זה עומד לחלפסון גם בישראל. אחרת אין להסביר את עמדת השרים והפקידים. מדוע לא הלאימה הממ' שלה את הרכוש של חברת של בשעתו, כפי שהלאימה את בתי-הוויקוק? איש לא גילה התנגדות לדבר. אילו עשתה כך, היתה הממשלה מרוויחה כיום בעצמה את הסכר' מים האגדתיים והדבר היה מקטין את נטל המסים — או, שמחיר הדלק בארץ היה יורד באופן תלול.

המסקנה: יש בישראל רק נדבן אמיתי אחד — משלם-המסים הישראלי. כל שאר הנדבנים עולים למדינה ביוקר רב. זהו לקח שכדאי לזכור אותו כאשר נדבנים ידועים

לכן יש כמה מטרות קבועות לחיצי טבת. בולטים ביניהן גולדה מאיר ולוי אשכול, נעריה-חצר של אשכול ובניה-החסות העשי' רים של האוצר.

השבוע גילה טבת, במסע זה, את אחת הפרשות המאלפות ביותר של מדיניות ה' אוצר.

נושא הדו"ח של טבת: חברת פ9, ועסקי האוצר בשטח הדלק.

מתנה של מיליונים. לפני חמש שנים החליטה חברת של האדירה לנטוש את יש' ראל, תחת לחץ החרם הערבי. אולם החברה לא רצתה ברעש. היא חששה מתגובת ה' יהדות הבינלאומית, שהיתה עלולה להחרים את מוצריה.

על כן הציעה של לממשלת ישראל נתאים פנטסטיים, כדמי לאי-הרחץ: למסור לה רכוש של עשרות מיליוני ל"י בחינם.

של דרשה, וקיבלה, רק 2.5 מיליון לירות שטרלינג. תמורת סכום מגוחך זה מסרה: מלאי דלק בשתי 2 מיליון ל"י, מוזמנים בקופה בסך 0.3 מיליון ל"י, חובות של לקוחות ישראלים בסך 2.4 ל"י, זכויות על 45% משיווק הדלק בארץ (עם רוח' נקי נטו של 3 מיליון ל"י לשנה), וכן

כל הציוד, המיכלים, המחסנים, הבניינים, התחנות והאדמות. במלים אחרות: של היתה מוכנת לתת לממשלת ישראל מתנה שערכה

האינטרס של ארגונו — כל עוד מופנית ביקורתו של טבת נגד האויבים והיריבים של נעריה-חצר.